

de Tvistemaal, som skal være undtagne fra Voldgift, er kun saadanne, i hvilke Voldgiftskendelsen kunde gøre Indgreb i den ene eller den anden Stats grundlovmæssige Forskrifter. Et tilsvarende Forbehold er iøvrigt optaget i en Række ellers uindskrænkede Voldgiftstraktater, indgaaede af sydamerikanske Stater.

Paa Forslag fra den brasilianske Regering er desuden i Art. 1 optaget en Bestemmelse om, at Parterne, naar de ere enige derom, i Stedet for at henvende sig til den permanente Voldgiftsdomstol, kan indbringe Sagen for en venligsindet Stats Regering, for en enkelt Voldgiftsdømmer eller for en anden Voldgiftsdomstol. Denne Bestemmelse genfindes i forskellige andre brasilianske Voldgiftstraktater, og stemmer jo vel med den i den dansk-svenske og den dansk-norske Voldgiftskonvention optagne Bestemmelse, hvorefter man eventuelt kan gaa uden om den permanente Voldgiftsdomstol i Haag for — som af Rigsdagen ønsket — at undgaa de med Processer ved denne Ret forbundne betydelige Omkostninger, naar Sagen er af mindre Betydning.

Paa Forslag fra dansk Side er i Art. 1 tilføjet en udtrykkelig Bestemmelse om, at Konventionen ogsaa skal komme til Anvendelse paa Tvistigheder, opstaaede af Kendsgerninger, der ligger forud for Konventionens Indgaaelse.

Med Hensyn til den særlige Voldgiftsaftale i hvert enkelt Tilfælde er i Art. 2 indføjet en Bestemmelse om, at den skal

underkastes de Formaliteter, som hvert af de to Landes konstitutionelle Regler foreskriver. Denne Bestemmelse skyldes den brasilianske Forfatning, hvorefter alle Traktater skal billiges af den lovgivende Forsamling for at være bindende. Og under Traktater indbefattes efter gældende Praksis — ligesom i de nordamerikanske Forenede Stater — ogsaa Voldgiftsaftaler. Denne Bestemmelse berører selvfølgelig Konventionen noget af dens bindende Kraft; men da den bestemt fastholdtes af den brasilianske Regering og findes ikke blot i andre brasilianske Traktater, men f. Eks. ogsaa i den mellem Danmark og de nordamerikanske Forenede Stater indgaaede Voldgiftstraktat, har man dog ment at burde akceptere den.

En naturlig Konsekvens af denne Bestemmelse er det, at man aldrig, som i den dansk-portugisiske Traktat fastsat, kan undvære en Voldgiftsaftale og overlade til Domstolen at dømme paa Grundlag af Parternes Paastande.

Den foreliggende Konvention henviser med Hensyn til Procesreglerne o. lign. til Haagerkonventionen af 29. Juli 1899 om fredelig Bilæggelse af internationale Stridigheder, idet den tilsvarende Konvention af 18. Oktober 1907 ikke er ratificeret af Brasilien.

Som det vil ses, har man i Oversættelsen af den foreliggende Konvention erstattet det hidtil benyttede Udtryk „Voldgiftsantagelse“ med det formentlig mere umiddelbart forstaaelige „Voldgiftsaftale“.